

Örnek, Veyis 1947 “Bir Kahpeden Ne Beklenir”, *Ülke Gazetesi*, 6 Temmuz, Yıl 2, Sayı 581, 3.

Bir kahpeden

ne beklenir?

Yazan: Veyis Örnek

— Gitme be Yaşar! Kal burada. Saklarız seni. Olmaz sa kaç!

— Delirdin mi sen bel Askerlik bul yakalarlarsa a damın anasınıñ bellerler.

— Bir dönmeyeceğinden korkuyorum.

— Bırak be anam manı-tayı. Sen uzat dudaklarını.

Şu anda kollar kenetlen-di. Vücutlar perçinleşti. Ve bir lahza dünyayı unuttular.

Cenup kadını cenup top-rağı kadar cömerttir!

— Allaha ısmarladık Zeh-ral

★

Yaşar'ın, bu keskin suratlı, kavruk yüzlü cenup çocuğunun kuvvetli kolları vardı. Urus (Rus) Halitin kahvesinde bir tayfayı kavradığıynan penoereden denize fırlatmıştı. Seksen kiloyu yüklenirde banamısın demezdi. Dile kolay bel Seksen kilo. Ne de yüzerdi ya. Motor gibiydi Motor. Yalan yok sıkıda yumruk atardı. Nasırlı hantal eli yumulduğunda balyoz gibi olurdu. Herifte latura vardı. Boru değil! Zehranın gözleri mi? Sorma be anam! İstep gecelerine benzerdi istep. Şehvet alev alev yanardı gözlerinde. Kırmızı dudakları iş tihadan sıcağın yarık yarık tı. Çiçekli basmasının sarmaladığı vücudu ne hoştu. Zehranın biricik zevki Yaşarın kolları arasında çırpınmak solumak ve pörsümektir. Ve Yaşar kaç kere onu kavralamış dudaklarını kaç kere kanatırcasına öpmüştü.

— İnsan öpünce her şey güzeldir.

Diye anlatırdı Yaşar.

— Hele mevsim bahar olursa topraktan, denizden, ağaçlardan serhoş edici bir koku yükselirse. Öff bel Biter insan! Anam avradım olsun biter. Zehrada ne yosmadır. Ne civelektir o. Yaşar anlatırken arkadaşları kırılırdı kahkahadan. Üç aydan beri beraberlerdi. Bakın nasıl tanışmışlardı:

O gün Yaşar çimacı Mustafa'ya sigara parasına kadar kumarda vermişti. İt oğlu it hilemi yapmıştı ne? Hani işlerde kesat gidiyordu. Can sıkıntısından göyle bir denize uzandı. Belki bir saat denizi seyretti. Biraz kestirdi. Hafif bir imbat esiyordu. Bir sigara içimi kadar zaman geçmemişti ki başının ucunda bir kahkaha yükseldi.

— Yoksa kendini denize mi atacaksın. Darılma ama bu birazda enayiliktir. Yaşamak dururken ölmek neye?

Yaşar bu açık saçık kadını alıor gözlerle tepeden tırnağa kadar süzdü.

— Güzel gözlerin var be senin.

— Senin de kolların kuv-

vetli. Anlaşmışlardı. Kadın Yaşarı bileğinden yakalayarak biraz ilerideki balıkçı kulübesine sürükledi. Nemi yaptılar? Kimbilir?

Bundan sonra hep beraber oldular. Kadın başkalarına da cömert davranıyor. Biraz kazanıyordu. Erkek kâh çalışıyor kâh limana öto beri taşıyordu. Ama ne yapalmıki askerlik gelip çatmıştı. Gidecekti. Ve gitti..

★

Koğuştaki İzmirli Cemil Ne anasının gözüydü o — türkü söylüyor:

« Bu yılda alamadık tezkere »
« Ne aylık var nede yıllık askere »

ve koğuştaki tekmil erler hep bir ağızdan « Askere.. Askere.. » diye iştirak ediyorlardı. Bunlar her günkü şeylerdi. Kalk borusu, karavana talim, talim yine talim. Hayatları monotondur.

Yaşar bu zoru çekemiyordu. Fakat ne yapısın Askerlik bul Vatan borcu.

★

Vapur limana girdi. İnsan İnsan.. Hep insan kaynaşıyordu. Yaşar ilk fırsatta Zehrayı aradı yoktu. Halbuysa haber de göndermişti. İll postada çıkacağını bildirmişti. Altı parmak Sabriyi gördü. Sarıldılar. Öpüştüler.

— Ne kadar değişmişsin Yaşar!

— Sende bel

— Zehrayı gördüm mü.

Yok burada. Gelmedimi ki.. Sabri sustu. Sonra Yaşarın endişe dolu gözlerine bakarak:

— Geçen sene bir tayfa ile kaçtı.

— Kaçtım mı?

— Kaçtıya. Zaten bir kahpeden ne beklenir ki? Yürü gidelim. Yaşar taş kesilmişti. Biraz sonra yürüdüler.

DOKTOR

Cemal Başer

İsmet Paşa caddesi
Mustafa Güvenal ap.

Telafon: 37

ÜLKE

Pazartesi'den başka her gün çıkar gündelik
Siyasî Gazete

İdare yeri :

Kâmil Matbaası - Sivas
Telefon : 122

Yıllığı : 24 Lira

6 Aylığı : 12 Lira

Resmî ilânların santimi 60
kurustur. Hususî ilânlar
idaredede kazarlaştırılır
Negredilmedilmesinin gelen
yazılar geri verilmaz.